

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8306

гр. София, 02.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
закрито заседание на 02.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **2557** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. П. П., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Б., срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-000149 / 13. 01. 2026 г. на полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт.

По това искане ще се произнесе дежурен съдия, съобразно вътрешните правила за разпределение на делата в АССГ.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваното постановление е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

С оспорената Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-000149 / 13. 01. 2026 г. на полицейски инспектор към ОПП на П. П. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „з“, подбуква „дд“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175А, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса по същество, но не повече от 12 месеца". В заповедта е посочено, че според съставения АУАН е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП – водача на МПС използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК.

В случаите, когато законодателят регламентира предварително изпълнение на определена

категория административни актове, каквато е и конкретната заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. „з“ от ЗДвП, той презюмира наличието на една, няколко или на всички предпоставки по чл. 60, ал.1 от АПК. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и дори не е необходимо актът да съдържа волеизявление в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова разпоредба.

Предпоставка за спиране от съда на предварителното изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 от АПК. В тежест на жалбоподателя пред административния съд е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането на изпълнението на заповедта би било основателно.

В настоящия случай се сочи, че жалбоподателят е единствения в семейството със СУМПС и се налага често да шофира поради влошено състояние на родителите и брат му до болнични заведения, както и че работата му е свързана с непрекъснато шофиране и има опасност да загуби работата и доходите си.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. Вредата може да бъде както имуществена – загуба или пропуснатата полза, така и неимуществена и да се изразява в засягането на неимуществени права и свободи. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. За настъпването на вредите трябва да бъдат представени доказателства, а не само да има твърдения в тази насока.

В конкретния случай се сочи, че жалбоподателят е единствен със СУМПС и се налага да кара близките си до болнични заведения, но не се представят никакви доказателства в тази насока – за роднинската връзка и за необходимостта от полагане на грижа или влошеното здравословно състояние, което налага транспортиране до болнични заведения.

По същия начин не се представят никакви доказателства, че жалбоподателят е трудово ангажиран и че работата, която изпълнява по длъжностна характеристика, изисква непрекъснато шофиране.

Тъй като по делото не са представени доказателства които да водят до извода, че предварителното изпълнение на атакувания акт би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, същото следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането направено в жалбата от П. П. П., ЕГН [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-000149 / 13. 01. 2026 г. на полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :

